

Konwencja o przystąpieniu Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji do Konwencji dotyczącej jurysdykcji i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych oraz do Protokołu dotyczącego interpretacji postanowień tej konwencji przez Trybunał Sprawiedliwości, z uwzględnieniem poprawek wniesionych do treści obydwu aktów na mocy Konwencji o przystąpieniu Królestwa Danii, Irlandii oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Konwencji o przystąpieniu Republiki Greckiej oraz Konwencji o przystąpieniu Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej.

Dziennik Urzędowy WE nr C 015, z 15.01.1997, str. 1 – 9

KONWENCJA

o przystąpieniu Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji do Konwencji dotyczącej jurysdykcji i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych oraz do Protokołu dotyczącego interpretacji postanowień tej konwencji przez Trybunał Sprawiedliwości, z uwzględnieniem poprawek wniesionych do treści obydwu aktów na mocy Konwencji o przystąpieniu Królestwa Danii, Irlandii oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Konwencji o przystąpieniu Republiki Greckiej oraz Konwencji o przystąpieniu Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej

(97/C 15/01)

PREAMBUŁA

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY TRAKTATU USTANAWIAJĄCEGO EUROPEJSKĄ WSPÓLNOTĘ GOSPODARCZĄ,

ZWAŻYWSZY, że Republika Austrii, Republika Finlandii i Królestwo Szwecji wraz z uzyskaniem członkostwa we Wspólnocie zobowiązały się do przystąpienia do Konwencji dotyczącej jurysdykcji i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych oraz do Protokołu dotyczącego interpretacji postanowień tej konwencji przez Trybunał Sprawiedliwości, z uwzględnieniem poprawek wniesionych do treści obydwu aktów na mocy Konwencji o przystąpieniu Królestwa Danii, Irlandii oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Konwencji o przystąpieniu Republiki Greckiej oraz Konwencji o przystąpieniu Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej, a także iż zobowiązały się w tym celu do rozpoczęcia negocjacji z Państwami Członkowskimi Wspólnoty mających doprowadzić do wniesienia niezbędnych poprawek do treści wymienionych aktów,

UWZGLĘDNIAJĄC fakt, iż dnia 16 września 1988 r. w Lugano Państwa Członkowskie Wspólnoty Europejskiej i Państwa Członkowskie Europejskiego Zrzeszenia Wolnego Handlu (EFTA) zawarły Konwencję dotyczącą jurysdykcji i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych rozszerzającą zasady Konwencji brukselskiej na państwa przystępujące do tej Konwencji,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

TYTUŁ I Postanowienia ogólne

Artykuł 1

Republika Austrii, Republika Finlandii i Królestwo Szwecji przystępują niniejszym do Konwencji dotyczącej jurysdykcji i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych podpisanej w Brukseli dnia 27 września 1968 r. (zwanej dalej „Konwencją z 1968 r.”) oraz do Protokołu dotyczącego interpretacji postanowień tej konwencji przez Trybunał Sprawiedliwości

podpisanego w Luksemburgu dnia 3 czerwca 1971 r. (zwanego dalej „Protokołem z 1971 r.”), z uwzględnieniem poprawek wniesionych do treści obydwu aktów na mocy:

- a) Konwencji podpisanej w Luksemburgu dnia 9 października 1978 r. (zwanej dalej „Konwencja z 1978 r.”) o przystąpieniu Królestwa Danii, Irlandii oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej do Konwencji dotyczącej jurysdykcji i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych oraz do Protokołu dotyczącego interpretacji postanowień tej konwencji przez Trybunał Sprawiedliwości,
- b) Konwencji podpisanej w Luksemburgu dnia 25 października 1982 r. (zwanej dalej „Konwencja z 1982 r.”) o przystąpieniu Republiki Greckiej do Konwencji dotyczącej jurysdykcji i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych oraz do Protokołu dotyczącego interpretacji postanowień tej konwencji przez Trybunał Sprawiedliwości, z uwzględnieniem poprawek wniesionych do treści obydwu aktów na mocy Konwencji o przystąpieniu Królestwa Danii, Irlandii oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,
- c) Konwencji podpisanej w San Sebastian dnia 26 maja 1989 r. (zwanej dalej „Konwencją z 1989 r.”) o przystąpieniu Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej do Konwencji dotyczącej jurysdykcji i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych oraz do Protokołu dotyczącego interpretacji postanowień tej konwencji przez Trybunał Sprawiedliwości, z uwzględnieniem poprawek wniesionych do treści obydwu aktów na mocy Konwencji o przystąpieniu Królestwa Danii, Irlandii oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Konwencji o przystąpieniu Republiki Greckiej.

TYTUŁ II Poprawki do Konwencji z 1968 r.

Artykuł 2

Do treści ustępu drugiego art. 3 Konwencji z 1968 r. w brzmieniu zmienionym art. 4 Konwencji z 1978 r., art. 3 Konwencji z 1982 r. oraz art. 3 Konwencji z 1989 r. wprowadza się następujące myślniki:

- a) pomiędzy myślnikiem dziewiątym i dziesiątym:
„- w Austrii: art. 99 Ustawy o właściwości sądów (Jurisdiktionsnorm),”;
- b) pomiędzy myślnikiem dziesiątym i jedenastym:
„- w Finlandii: drugie, trzecie i czwarte zdanie ustępu pierwszego punktu 1 rozdziału 10 Kodeksu postępowania sądowego (oikeudenkaemyskaari/raettegaangsbalken),
- w Szwecji: pierwsze zdanie ustępu pierwszego punktu 3 rozdziału 10 Kodeksu postępowania sądowego (raettegaangsbalken),”.

Artykuł 3

Do treści art. 32 ust. 1 Konwencji z 1968 r. w brzmieniu zmienionym art. 16 Konwencji z 1978 r., art. 4 Konwencji z 1982 r. oraz art. 10 Konwencji z 1989 r. wprowadza się następujące myślniki:

- a) pomiędzy myślnikiem dziesiątym i jedenastym:
„- w Austrii — (do) Bezirksgericht,”;
- b) pomiędzy myślnikiem jedenastym i dwunastym:
„- w Finlandii — (do) kaeraejaoikeus/tingsraett,
- w Szwecji — (do) Svea hovraett,”.

Artykuł 4

1. Do art. 37 ust. 1 Konwencji 1968 r. w brzmieniu zmienionym art. 17 Konwencji z 1978 r., art. 5 Konwencji z 1982 r. oraz art. 11 Konwencji z 1989 r. wprowadza się następujące myślniki:

- a) pomiędzy myślnikiem dziesiątym i jedenastym:
„- w Austrii — doBezirksgericht,”;
- b) pomiędzy myślnikiem jedenastym i dwunastym:

- „- w Finlandii — do hovioikeus/hovraett,
- w Szwecji — do Svea hovraett,”.

2. Do treści art. 37 ust. 2 Konwencji z 1968 r. w brzmieniu zmienionym art. 17 Konwencji z 1978 r., art. 5 Konwencji z 1982 r. oraz art. 11 Konwencji z 1989 r. wprowadza się następujące myślniki:

a) pomiędzy myślnikiem czwartym i piątym:

„- w Austrii, w przypadku apelacji — poprzez Revisionsrekurs, a w przypadku postępowania w związku z wniesieniem sprzeciwu — poprzez Berufung z możliwością rewizji”;

b) pomiędzy myślnikiem piątym i szóstym:

- „- w Finlandii — poprzez apelację do korkein oikeushoegsta domstolen,
- w Szwecji — poprzez apelację do Hoegsta domstolen”.

Artykuł 5

Do treści art. 40 ust. 1 Konwencji z 1968 r. w brzmieniu zmienionym art. 19 Konwencji z 1978 r., art. 6 Konwencji z 1982 r. oraz art. 12 Konwencji z 1989 r. wprowadza się następujące myślniki:

a) pomiędzy myślnikiem dziesiątym i jedenastym:

„- w Austrii — do Bezirksgericht,”;

b) pomiędzy myślnikiem jedenastym i dwunastym:

- „- w Finlandii — do hovioikeus/hovraetten,
- w Szwecji — do Svea hovraett,”.

Artykuł 6

Do treści art. 41 Konwencji z 1968 r. w brzmieniu zmienionym art. 20 Konwencji z 1978 r., art. 7 Konwencji z 1982 r. oraz art. 13 Konwencji z 1989 r. wprowadza się następujące myślniki:

a) pomiędzy myślnikiem czwartym i piątym:

„- w Austrii — poprzez Revisionsrekurs,”;

b) pomiędzy myślnikiem piątym i szóstym:

- „- w Finlandii — poprzez apelację do korkein oikeus/hoegsta domstolen,
- w Szwecji — poprzez apelację do Hoegsta domstolen”.

Artykuł 7

W wykazie konwencji zawartym w art. 55 Konwencji z 1968 r. w brzmieniu zmienionym art. 24 Konwencji z 1978 r., art. 8 Konwencji z 1982 r. i art. 18 Konwencji z 1989 r. wprowadza się – we właściwych miejscach w porządku chronologicznym - następujące zapisy:

„- Konwencja zawarta pomiędzy Królestwem Belgii i Austrią w sprawie wzajemnego uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych oraz uwierzytelnionych aktów urzędowych odnoszących się do obowiązku alimentacyjnego podpisana w Wiedniu, dnia 25 października 1957 r.,

- Konwencja zawarta pomiędzy Republiką Federalną Niemiec i Austrią w sprawie wzajemnego uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych, uzgodnień (ugód) sądowych oraz uwierzytelnionych aktów urzędowych w sprawach cywilnych i handlowych podpisana w Wiedniu, dnia 6 czerwca 1959 r.,
- Konwencja zawarta pomiędzy Królestwem Belgii i Austrią w sprawie wzajemnego uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych, orzeczeń arbitrażowych oraz uwierzytelnionych aktów urzędowych w sprawach cywilnych i handlowych podpisana w Wiedniu, dnia 16 czerwca 1959 r.,
- Konwencja zawarta pomiędzy Zjednoczonym Królestwem i Austrią w sprawie wzajemnego uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych podpisana w Wiedniu, dnia 14 lipca 1961 r.,
- Konwencja zawarta pomiędzy Królestwem Niderlandów i Austrią w sprawie wzajemnego uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych oraz uwierzytelnionych aktów urzędowych w sprawach cywilnych i handlowych podpisana w Hadze, dnia 6 lutego 1963 r.,
- Konwencja zawarta pomiędzy Francją i Austrią w sprawie uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych oraz uwierzytelnionych aktów urzędowych w sprawach cywilnych i handlowych podpisana w Wiedniu, dnia 15 lipca 1966 r.,
- Konwencja zawarta pomiędzy Luksemburgiem i Austrią w sprawie uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych oraz uwierzytelnionych aktów urzędowych podpisana w Luksemburgu, dnia 29 lipca 1971 r.,

- Konwencja zawarta pomiędzy Włochami i Austrią w sprawie uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, ugód sądowych oraz uwierzytelnionych aktów urzędowych podpisana w Wiedniu, dnia 15 lipca 1966 r.,
- Konwencja zawarta pomiędzy Finlandią, Islandią, Norwegią, Szwecją i Danią w sprawie uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych oraz uwierzytelnionych aktów urzędowych w sprawach cywilnych podpisana w Kopenhadze, dnia 11 października 1977 r.,
- Konwencja zawarta pomiędzy Austrią i Szwecją w sprawie uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych podpisana w Sztokholmie, dnia 16 września 1982 r.,
- Konwencja zawarta pomiędzy Austrią i Hiszpanią w sprawie uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych, ugód sądowych i nadających się do wykonania uwierzytelnionych aktów urzędowych w sprawach cywilnych i handlowych podpisana w Wiedniu, dnia 17 lutego 1984 r.,
- Konwencja zawarta pomiędzy Finlandią i Austrią w sprawie uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych podpisana w Wiedniu, dnia 17 listopada 1986 r.”

TYTUŁ III

Poprawki do Protokołu stanowiącego Załącznik do Konwencji z 1968 r.

Artykuł 8

Art. V Protokołu stanowiącego załącznik do Konwencji z 1968 r. otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł V

Przepisy dotyczące jurysdykcji (właściwości sądów) zawarte w art. 6 ust. 2 i art. 10 nie mogą być stosowane w Republice Federalnej Niemiec lub w Austrii w odniesieniu do pozwów w sprawach z zakresu gwarancji lub rękojmi bądź w jakichkolwiek innych postępowaniach dotyczących roszczeń wobec strony trzeciej. Osoba mająca miejsce zamieszkania w innym państwie będącym stroną niniejszej Konwencji może zostać pozwana w sądach:

- Republiki Federalnej Niemiec, zgodnie z postanowieniami art. 68, 72, 73 i 74 Kodeksu postępowania cywilnego (Zivilprozessordnung) dotyczącymi przypozwania (strony trzeciej),
- Austrii, zgodnie z postanowieniami art. 21 Kodeksu postępowania cywilnego (Zivilprozessordnung) dotyczącymi przypozwania (strony trzeciej).

Orzeczenia wydane w innych Państwach będących stronami niniejszej Konwencji na mocy art. 6 ust.2 lub art. 10 podlegają uznaniu i wykonaniu w Republice Federalnej Niemiec lub w Austrii zgodnie z postanowieniami zawartymi w Tytule III. Wszelkie skutki mogące wyniknąć z orzeczeń wydanych w tych państwach wobec stron trzecich w związku z zastosowaniem postanowień zawartych w ustępie poprzednim również podlegają uznaniu w pozostałych Państwach będących stronami niniejszej Konwencji.”

Artykuł 9

Do treści art. Va Protokołu stanowiącego załącznik do Konwencji z 1968 r. dodaje się, co następuje:

„W Szwecji, w postępowaniach sądowych prowadzonych w trybie uproszczonym dotyczących zleceń zapłaty (betalningsfoerelaeggande) oraz pomocy (handraeckning), pojęcie „sąd” obejmuje „Szwedzką służbę egzekucji orzeczeń sądowych” (kronofogdemyndoghet).”

Artykuł 10

Do Protokołu stanowiącego załącznik do Konwencji z 1968 r. dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł Ve:

Porozumienia dotyczące zobowiązań alimentacyjnych zawarte z władzami administracyjnymi lub uwierzytelnione przez nie uznaje się także za uwierzytelnione akty urzędowe w rozumieniu ustępu pierwszego art. 50 Konwencji.”

TYTUŁ IV

Poprawki do Protokołu z 1971 r.

Artykuł 11

Do art. 1 Protokołu z 1971 r. w brzmieniu zmienionym art. 30 Konwencji z 1978 r., art. 10 Konwencji z 1982 r. oraz art. 24 Konwencji z 1989 r. dodaje się następujący ustęp:

„Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich jest również właściwy do wydawania orzeczeń w sprawie interpretacji postanowień Konwencji o przystąpieniu Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji do Konwencji z dnia 27 września 1968 r. oraz do niniejszego Protokołu, z uwzględnieniem zmian wprowadzonych na mocy postanowień Konwencji z 1978 r., Konwencji z 1982 r. oraz Konwencji z 1989 r.”

Artykuł 12

Do art. 2 ust. 1 Protokołu z 1971 r. w brzmieniu zmienionym art. 31 Konwencji z 1978 r., art. 11 Konwencji z 1982 r. oraz art. 25 Konwencji z 1989 r. wprowadza się następujące myślniki:

a) pomiędzy dziewiątym i dziesiątym myślnikiem:

„- w Austrii — Oberstw Gerichtshof, Verwaltungsgerichtshof i Verfassungsgerichtshof,“;

b) pomiędzy dziesiątym i jedenastym myślnikiem:

„- w Finlandii — korkein oikeus/hoegsta domstolen i korkein hallinto-oikeus/hoegsta foervaltningsdomstolen,

- w Szwecji — Hoegsta domstolen, Regeringsraetten, Arbetsdomstolen i Marknadsdomsolen,“.

TYTUŁ V Przepisy przejściowe

Artykuł 13

1. Postanowienia Konwencji z 1968 r. oraz Protokołu z 1971 r. w brzmieniu zmienionym Konwencją z 1978 r., Konwencją z 1982 r., Konwencją z 1989 r. oraz niniejszą Konwencją mają zastosowanie wyłącznie do postępowań sądowych wszczętych oraz do dokumentów formalnie sporządzonych lub zarejestrowanych po wejściu w życie niniejszej Konwencji w państwie pochodzenia oraz – w przypadku zabiegania o uznanie bądź wykonanie (wyegzekwowanie) orzeczenia lub uwierzytelnionego aktu urzędowego – w państwie będącym adresatem wniosku o wszczęcie postępowania.
2. Jednakże orzeczenia wydane po dacie wejścia w życie postanowień niniejszej Konwencji w stosunkach pomiędzy państwem pochodzenia i państwem będącym adresatem wniosku o wszczęcie postępowania w odniesieniu do postępowań wszczętych przed tą datą podlegają uznaniu i wykonaniu (wyegzekwowaniu) zgodnie z postanowieniami zawartymi w Tytule III Konwencji z 1968 r. w brzmieniu zmienionym Konwencją z 1978 r., Konwencją z 1982 r., Konwencją z 1989 r. oraz niniejszą Konwencją, o ile właściwość (jurysdykcja) sądu została oparta na normach będących w zgodzie z postanowieniami zawartymi w Tytule II Konwencji z 1968 r., z uwzględnieniem wniesionych poprawek, lub z postanowieniami konwencji zawartej pomiędzy państwem pochodzenia i państwem będącym adresatem wniosku o wszczęcie postępowania, pozostającej w mocy w chwili wszczęcia danego postępowania.

TYTUŁ VI Przepisy końcowe

Artykuł 14

1. Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej jest zobowiązany do przekazania uwierzytelnionego odpisu Konwencji z 1968 r., Protokołu z 1971 r., Konwencji z 1978 r. Konwencji z 1982 r. oraz Konwencji z 1989 r. w językach: duńskim, niderlandzkim, angielskim, francuskim, niemieckim, greckim, irlandzkim, włoskim, hiszpańskim i portugalskim rządowi Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji.
2. Teksty Konwencji z 1968 r., Protokołu z 1971 r., Konwencji z 1978 r., Konwencji z 1982 r. oraz Konwencji z 1989 r. sporządzone w językach fińskim i szwedzkim uznaje się za autentyczne na

tych samych warunkach jak pozostałe wersje językowe Konwencji z 1968 r., Protokołu z 1971 r., Konwencji z 1978 r., Konwencji z 1982 r. oraz Konwencji z 1989 r.

Artykuł 15

Niniejsza konwencja podlega ratyfikacji przez państwa będące jej sygnatariuszami. Depozytariuszem dokumentów ratyfikacyjnych jest Sekretarz Generalny Rady Wspólnot Europejskich.

Artykuł 16

1. Niniejsza Konwencja wchodzi w życie pierwszego dnia trzeciego miesiąca po dacie złożenia dokumentów ratyfikacyjnych przez dwa państwa będące jej sygnatariuszami, z których jednym jest Republika Austrii, Republika Finlandii lub Królestwo Szwecji.
2. Niniejsza Konwencja wchodzi w życie w odniesieniu do dowolnego innego państwa będącego jej sygnatariuszem pierwszego dnia trzeciego miesiąca po dacie złożenia przez dane państwo dokumentów ratyfikacyjnych.

Artykuł 17

Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej jest zobowiązany do powiadomienia państw będących sygnatariuszami Konwencji:

- a) o złożeniu przez jakiegokolwiek państwo dokumentów ratyfikacyjnych;
- b) o dacie wejścia w życie Konwencji w odniesieniu do państw będących stronami Konwencji.

Artykuł 18

Niniejsza Konwencja, sporządzona w jednobrzmiących egzemplarzach w językach: duńskim, niderlandzkim, angielskim, fińskim, francuskim, niemieckim, greckim, irlandzkim, włoskim, portugalskim, hiszpańskim i szwedzkim, przy czym każda z 12 wersji językowych jest jednakowo autentyczna, podlega złożeniu w archiwach Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej. Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej jest zobowiązany do przekazania uwierzytelnionego odpisu konwencji rządowi każdego państwa będącego sygnatariuszem Konwencji.

Sporządzono w Brukseli, dnia dwudziestego dziewiątego listopada tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiątego szóstego roku.

(wszystkie nazwy państw w językach oryginalnych):

Za Rząd Królestwa Belgii

Za Rząd Królestwa Danii

Za Rząd Republiki Federalnej Niemiec

Za Rząd Republiki Greckiej

Za Rząd Królestwa Hiszpanii

Za Rząd Republiki Francuskiej

Za Rząd Irlandii

Za Rząd Republiki Włoskiej

Za Jej Królewską Mość Królową Niderlandów

Za Prezydenta Republiki Portugalskiej

Za Jej Królewską Mość Królową Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

WSPÓLNA DEKLARACJA

w sprawie ratyfikacji Konwencji o przystąpieniu Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej do Konwencji brukselskiej z 1968 r.

Po podpisaniu Konwencji o przystąpieniu Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej do Konwencji brukselskiej z 1968 r., sporządzonej w Donostii – San Sebastian, dnia 26 maja 1989 r.,

PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH WSPÓLNOT EUROPEJSKICH, OBRADUJĄCY JAKO RADA,

WYRAŻAJĄC PRZEKONANIE, zwłaszcza mając na względzie zakończenie prac nad budową jednolitego rynku wewnętrznego, iż stosowanie postanowień Konwencji brukselskiej i Protokołu z 1971 r. powinno zostać niezwłocznie rozszerzone na całą Wspólnotę,

WITAJĄC Z ZADOWOLENIEM zawarcie dnia 16 września 1988 r. Konwencji Lugańskiej rozszerzającej zasady Konwencji brukselskiej na państwa będące stronami Konwencji Lugańskiej, mającej na celu przede wszystkim uregulowanie stosunków (relacji) pomiędzy Państwami Członkowskimi Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (EWG) a Państwami Członkowskimi Europejskiego Zrzeszenia Wolnego Handlu (EFTA) w odniesieniu do ochrony prawnej osób ustanowionej w którymkolwiek z tych państw oraz do uproszczenia formalności związanych ze wzajemnym uznawaniem i wykonywaniem orzeczeń sądowych,

ZWAŻYWSZY, iż Konwencja brukselska posiada podstawę prawną w postaci art. 220 Traktatu rzymskiego i podlega interpretacji przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich,

UWZGLĘDNIAJĄC, iż postanowienia Konwencji Lugańskiej pozostają bez wpływu na stosowanie Konwencji brukselskiej w odniesieniu do stosunków pomiędzy Państwami Członkowskimi Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej, ponieważ stosunki te muszą być regulowane postanowieniami Konwencji Brukselskiej,

ODNOTOWUJĄC, iż Konwencja Lugańska ma wejść w życie po złożeniu dokumentów ratyfikacyjnych przez dwa państwa, z których jedno jest członkiem Wspólnot Europejskich, a drugie — członkiem Europejskiego Zrzeszenia Wolnego Handlu,

WYRAŻAJĄ GOTOWOŚĆ do podjęcia wszelkich niezbędnych kroków w celu zapewnienia, aby krajowe procedury związane z ratyfikacją Konwencji o przystąpieniu Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej do Konwencji Brukselskiej podpisanej w dniu dzisiejszym, zostały zakończone jak najszybciej i — jeśli to możliwe — najpóźniej do dnia 31 grudnia 1992 r.

Na dowód czego niżej podpisani złożyli swoje podpisy pod tekstem niniejszej Deklaracji.

Sporządzono w Donostii – San Sebastian, dnia dwudziestego szóstego maja tysiąc dziewięćset osiemdziesiątego dziewiątego roku.

(wszystkie poniższe wyrażenia w językach oryginalnych):

Za Rząd Królestwa Belgii

Za Rząd Królestwa Danii

Za Rząd Republiki Federalnej Niemiec

Za Rząd Republiki Greckiej

Za Rząd Królestwa Hiszpanii

Za Rząd Republiki Francuskiej

Za Rząd Irlandii

Za Rząd Republiki Włoskiej

Za Rząd Wielkiego Księstwa Luksemburga

Za Rząd Królestwa Niderlandów

Za Rząd Republiki Austrii

Za Rząd Republiki Portugalskiej

Za Rząd Republiki Finlandii

Za Rząd Królestwa Szwecji

Za Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej